

sobota, 02.03.2024

Dziś wspomnienie błogosławionego Karola, męczennika

Karol urodził się ok. 1083 roku. Był synem Kanuta IV Świętego, króla Danii, i Adelajdy, córki hrabiego Roberta I. Jego ojciec został zamordowany w 1086 r., przez co matka uciekła z Danii do Flandrii, zabierając ze sobą syna. Od tego czasu Karol mieszkał na dworze swojego dziadka Roberta I i wuja Roberta II. W 1092 r. Adelajda wyjechała do południowej Italii i poślubiła księcia Apulii, Rogera Borsę. W 1096 r. Karol towarzyszył swojemu wujowi podczas I wyprawy krzyżowej. Później wraz z nim brał udział w walkach z Anglikami. Gdy w 1111 r. zmarł Robert II, hrabią Flandrii został jego syn, Baldwin VII Hapkin. Był on sporo młodszym ciotecznym bratem Karola. Podczas jego panowania Karol stał się ważnym i szanowanym doradcą. Już wtedy zauważono jego mądrość, świętość i dobroczynność. Wdzięczny Baldwin w 1118 r. przyczynił się do tego, że Karol poślubił Małgorzatę de Clermont, córkę hrabiego Renalda II de Clermont i Adeli de Vermandois. We wrześniu tego samego roku Baldwin VII brał udział, ze swoim wojskiem, w wojnie z królem Anglii Henrykiem I, popierając sprawę pretendenta, Wilhelma Clito. Ponieważ został ciężko ranny, a nie posiadał własnych dzieci, wyznaczył Karola na swojego następcę. W wyniku odniesionych w bitwie ran Baldwin zmarł w 1119 r. Mimo że sprzeciwiła się temu wdowa po Robercie II, Klemencja Burgundzka, popierająca innego krewniaka swojego zmarłego syna, Wilhelma z Ypres, Karol został hrabią, przewyciężając wszystkie przeszkody. Szybko utwierdził swoją władzę nad Flandrią. Po objęciu władzy przestał popierać Wilhelma Clito. Karol zapewnił swojemu hrabstwu pokój i dyscyplinę klasztorną. Rosła jego popularność dzięki uprzejmości i szczodrości wobec ubogich i Kościoła. W czasie klęski głodu w latach 1126-1127 rozdał potrzebującym prawie cały majątek i osobiście nadzorował dystrybucję chleba. Skutecznie przeciwdziałał ukrywaniu zboża i sprzedawaniu go później po przesadnie wysokich cenach. Między innymi dlatego jego przeciwnicy polityczni zdecydowali się zamordować Karola. Stało się to 2 marca 1127 r. w kościele św. Donacjana w Brugii. Po jego śmierci hrabią Flandrii został Wilhelm Clito, któremu nie udało się zasiąść na tronach Anglii i Normandii. Zabójstwo popularnego hrabiego poruszyło bardzo Flandryjczyków. Szybko też zaczął być czczony jako święty i męczennik. Beatyfikował go papież Leon XIII w 1883 r. Bł. Karol I Dobry jest opiekunem w przypadku gorączki i febry. W ikonografii przedstawiany jest w stroju królewskim. Jego atrybutem jest korona. Źródło: <https://brewiarz.pl/czytelnia/swieci/03-02b.php3>
https://pl.wikipedia.org/wiki/Karol_I_Dobry